<u>Муса Җәлил</u>

****

Бүген таңда ап-ак карлар яуды,
Ә кич белән бар да эреде.
Мин көрсендем,
Минем сөенечем дә
Шулай эрер кебек күренде.
Иртән кояш иде,
Ә кич белән
Күк төренде ямьсез болытка.
Синең сөю әгәр шулай булса,
Мин үләрмен, җаным, хурлыктан.

Карлар язгы урам уртасыннан
Җырлый-җырлый агып китәләр...
Бу сөешү шулай агып бетсә,
Күңелем,
Безгә ни хәл итәргә?

Бик еракта минем кояшым бар,
Томан каплап тора араны,
Өзелеп сагынам
Матур кояшымның
Томаннарны ертып каравын.
Мин нишләрмен,
Шушы кояшым да
Бер көн килеп мине алдаса?
Болытлары качкан кояш төсле
Хыялымнан эз дә калмаса?

1933 ел